

suibdt Træk af Bestyrelsen for Gl. Ballehus, fordi den mente, at naar den havde et Medlem, som sad i Kultusministeriet, vilde den altid have lettere Afgang til at faa Del i de Goder, dette uddeler dels til Gl. Ballehus og dels til de Kællerste Anstalter. Saaledes har man sig da ad, og det var slet ikke unaturligt. Jeg finder ogsaa, det har været ret suibdt af denne Bestyrelse at sikre sig Haand i Hanke med den Myndighed, som skal uddele Pengene. Jeg vil henstille til den ærede Minister at fjærne denne Mistilighed fra sin Administration, i alt Fald den Mistilighed, at Ministeriet paa en Maade kontrollerer sig selv derved, at en af dets Embedsmænd er Medbestyrer af Anstalter, som Ministeriet bør kontrollere, efter at Staten har givet store Bevillinger dertil, og dernæst dette, at en af Ministeriets høieste Embedsmænd som Medlem af en ulønnet Bestyrelse for en saadan Anstalt lader sig tildele et Landsted til Frihellig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o o s): Jeg tror, det er intet som helst andet end Mistænksomhed, som har fremkaldt den Tanke, vi nu høre fremfat: at det skulde have været et „Træk“ af Gamle Ballegaard at optage en Departementschef i sin Bestyrelse for derved at skaffe sig lettere eller bedre Afgang til disse Understøttelser, som plejede at skæntes den og de Kællerste Anstalter. Det er kun en Mistænkeliggørelse, og noget saadant har overhovedet ikke kunnet finde Sted efter den Ordning, efter hvilken disse Understøttelser blive uddelte, eller denne Fordeling finder Sted. Dernæst vil jeg med Hensyn til det andet Punkt bemærke, at det dog let vil kunne fortaas, at Forholdet er det, at det er en Bestyrelse, som bestaar af 5 Medlemmer, og at de 4 Medlemmer i Erkendelsen af den enorme Arbejdsbyrde, som Formanden har baaret, komme og tilbyde ham at hø der om Sommeren uden det fjærneste Initiativ fra hans Side — og saaledes er Forholdet. At dette skulde betragtes som en Mistilighed, det fortaar jeg ikke.

Korsgaard: Den ærede Minister kan ikke tænke sig, at Departementschef Asmusen skulde være kommen ind i Bestyrelsen af Gamle Ballegaard af det Hensyn, jeg før nævnte. Jeg vil erindre om, at i hvert Tilfælde i tidligere Aaringer, naar man i Finansudvalget har drøftet Spørgsmaalet om Anvendelsen af denne Sum — baade i Fjor og i Forfjor — Forhøjselsen af 10—20,000 Kr., da fremhævede man udtrykkelig, at de Kællerste Anstalter ikke maatte for-

fordeles derved, og jeg nævner ikke Tvivl om, at dette Forbehold fra Udvalgets Side var motivet af det Hensyn, jeg nylig har nævnt til. At Departementschef Asmusen ikke selv har forlangt Landstedet ubleveret, vil jeg nok tro. Ja, det manglede blot, at han selv paa det Budget, han frivillig har paataget sig at administrere som en Hæders- eller Gæstpost, skulde betinge sig Frihellig, eller at der blev bygget Landsted til ham der ude! At Bestyrelsen tilbyder ham det i Burdering af hans dygtige Arbejde — derom tør jeg ikke udtale nogen Tvivl, men at han modtager det, undrer mig ganske vist, og det undrer mig ogsaa noget, at den højtærede Kultusminister ikke finder, at dette er en ejendommelig Optraeden af en af hans undergivne Embedsmænd.

Den fungerende Ordfører: (H. Holm):

Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men der er nogle enkelte Punkter i den ærede Ministers Udtalelser, som jeg maa omtale. Vi troede i Udvalget, at vi vare naaede til Enighed med Hensyn til Spørgsmaalet om Redaktionen af Finanslovens Anmærkninger og om Tilshynt med Lærernes Enkelforsørgelsespligt. Det viser sig imidlertid, at den ærede Minister gaar ud fra andre Forudsætninger end de, som de forskellige Sider i Udvalget enedes om, og det vil altsaa være nødvendigt, at vi inden 3dje Behandling faa dette Spørgsmaal op til nærmere Drøftelse. Jeg skal nu lade det ligge. Den ærede Minister opfordrede mig til med Hensyn til Zoologia Danica at tage det Forslag tilbage, som Udvalgets Flertal har stillet om, at det nævrende Bidrag skulde være det sidste. Det kan jeg ikke dertil har jeg ingen Bemyndigelse. Men jeg vil i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde i Gaar, udtale, at Meningen med, at vi nu betegne Bidraget som sidste Bidrag, er, at vi ikke ville være med til at forsette dette efter samme Plan som hidtil. Hvis der foreligger en anden Plan under andre Forhold, er det jo et nyt Spørgsmaal, hvortil man staar frit, og som altsaa nærmere vil kunne overvejes. — Med Hensyn til Landsbøgeantaltterne skal jeg gøre en Bemærkning. Der var et Medlem — jeg husker ikke rigtig hvem — der under den foregaaende Forhandling mente, at jeg som Ordfører for Udvalget havde udtalt, at man maatte søge at indskrænke Understøttelsen til disse Anstalter. Det har ikke været min Opgave at sige det, og jeg har ikke sagt noget saadant. Udvalgets Stilling er nemlig den, at det staar paa samme Standpunkt, som Udvalget tidligere har